

บทที่ 2

ที่มาและแรงบันดาลใจในการทำภาพยนตร์เรื่อง “ความรักที่แข็งแกร่ง”

ในช่วงแรกที่ผมเขียนบท ผมพยายามอย่างมากที่จะหาแนวคิดที่ใหม่และมีประโยชน์ต่อคนดู คิดๆ ไป ก็เขียนแนวคิดและ Plot (สำหรับผม ผมจะคิดทั้ง 2 อย่าง ได้พร้อมกัน หรือคิดแนวคิดได้ก่อนและเอาหลายแนวคิดมารวมกันได้ Plot ใหญ่) มากมาย ทั้งที่มาจากตัวเองและหนังสือ (ได้ประมาณ 32 ข้อ) บางข้อก็เป็นเพียงเหตุการณ์เล็กๆ ที่น่าสนใจ เช่น Plot ที่ 28 ผมเขียนว่า “เล่นดนตรีทำนองเดียวกันนั้นสามารถเล่นจังหวะได้หลายอย่าง มันเหมือนเป็นเสน่ห์ของบทเพลงนั้นที่เปลี่ยนไป ก็เหมือนแฟนมึง ถ้าอยู่ดีๆ ลูกขึ้นมาแต่งงานก็มีเสน่ห์ไปอีกแบบ”

บางข้อเป็นมุมมองที่แปลกใหม่ในการเล่าเรื่อง เช่น Plot ที่ 20 เขียนว่า “ ขณะออกจากบ้านไปชนไม้ สามารถเล่าเหตุการณ์และบทสนทนาขณะที่แม่กำลังตายในบ้านได้เหมือนเหตุการณ์จริงๆ คนเขียนตั้งใจสร้างความสับสนเพื่อกระตุ้นให้ นักเขียน นักวิจารณ์ว่า ตัวละครไม่ใช่การจำลองชีวิตจริง แต่คือส่วนหนึ่งของไวยากรณ์ทางภาษา”

บางข้อก็เป็นอุดมคติอันสูงส่ง เช่น Plot ที่ 32 ว่า “ ดวงจันทร์ปราศจากมลทินโคจรไปในอวกาศ ย่อมสว่างกว่าหมุดดาวทั้งปวงด้วยรัศมี อันใด บุคคลสมบูรณ์ด้วยศีลและมีศรัทธาอันนั้น ย่อมไพโรจน์กว่าผู้ตระหนี่ทั้งปวงในโลกด้วยความเสียสละ ”

ในช่วงนั้นผมจึงคิดว่าน่าจะเอา Plot ทั้งหลายมารวมกันเป็นเรื่องเดียว และแล้วก็ทำได้ แต่ทำได้แต่เพียงโครงเรื่อง เวลาทั้งหมดเสียแล้ว ในที่สุดผมก็ต้องทำสิ่งที่พอจะทำได้ นั่นคือถ่ายจากที่อยู่ใกล้ๆ มหาวิทยาลัยและในมหาวิทยาลัย (จากตอนแรกที่มีไปถ่ายต่างจังหวัดด้วย) ประกอบกับหนังสือที่ผมอ่านประกอบเป็นเล่มสุดท้ายคือ “ รัก : ศิลปะที่แท้จริง ” ซึ่งสร้างความประทับใจให้กับผมมาก ความคิดหลักก็มาจากเรื่องนี้ด้วย ซึ่งมีอยู่ว่า ทุกวันนี้ทุกคนแสดงความรักอย่างผิวเผิน อันเกิดจากสังคมเมืองที่ซับซ้อน จำเจ เฉยชา และคับแคบ ซึ่งศักยภาพในการแสดงความรักนั้นมีพลังอิสระอันยิ่งใหญ่ได้ ซึ่งนั่นคือความสุขที่แท้จริงของมนุษย์ ที่จะได้รักอย่างลึกซึ้ง เพราะเริ่มต้นมนุษย์เกิดมาอย่างเดียวดายและเปล่าเปลี่ยว

ตัวละครในหนังจึงมีคำพูดที่แสดงถึงแนวคิดเหล่านี้โดยตลอด เช่น เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในชีวิต (ของโต) ความรัก (ต่อตัวเอง) เท่านั้นที่จะทำให้เขามีชีวิตอยู่ได้ หรือ กรที่เราเข้าใจความรู้สึกจริงๆภายในตัวเรา (ซึ่คิดว่าตัวเองเป็นเกย์) เป็นภาคปฏิบัติของความรัก หรือ บางทีการแสดงความรักต่อผู้คนไม่ตรงจุด ไม่คิดให้ลึกซึ้งเสียก่อน

องค์ประกอบที่ผมนึกว่าสำคัญในการเขียนบทครั้งนี้ คือ

1. ลักษณะตัวละคร ตัวละครต้องมีเอกลักษณ์ของตัวเอง (ปกติมนุษย์แต่ละคนก็ไม่เหมือนกันอยู่แล้ว เพียงแต่บางที่เราไม่รู้ตัว) ลักษณะของแต่ละคนนั้น แสดงออกมาโดยการพูด และการกระทำ เพราะฉะนั้น เมื่อความคิดของแต่ละคนมาปะทะกันทางความคิดขึ้น นั่นก็คือสาระหรือความจริง
2. สถานะการณ์บังคับหรือเหตุการณ์ เช่น การได้มาใกล้ชิดกับผู้ชายของซิด

ชำนาญกานหอสมุด

ความหมายที่อยู่เบื้องหลังแต่ละตอน แต่ละฉากในภาพยนตร์

ในหนังแต่ละตอนของผมนะแบ่งแยกออกจากกันด้วยบทเพลง และการขึ้นไตเติล เช่น วันต่อมา หนึ่งปีต่อมา ผมต้องการจะบอกว่าในระหว่างแต่ละตอนนั้นชีวิตมีอะไรเกิดขึ้นอีกเยอะ แต่ตัวละครคนเดิมๆ (เพื่อนกัน) ไม่สามารถมาเจอกันอีกได้เพื่อบอกเล่าอะไร เวลาที่ผ่านไปนั้นจึงไม่มีความหมายอะไรสำหรับเพื่อนคนเดิมๆ เหล่านั้น

ตอนที่ 1

มีฉากเดียว สองShot แสดงถึงการเข้ามาอยู่ในห้องของซิดในห้องของโต ถึงแม้เขาจะเป็นคนละชีวิต แต่ซิดก็สังเกตเห็นความมั่นคงทางจิตใจของโตที่ซิดไม่มี

ตอนที่ 2

มีสองฉาก เป็นเวลาใหม่แต่ห้องโตเหมือนเดิม ซิดเริ่มสนิทกับโตและดูจุดหมายของโต ดูความสัมพันธ์ของความรักของโต ซิดรู้ว่าความรักคืออะไรแล้วหรือ? ความรักต้องคู่กับความจริงอันลึกซึ้งที่เกิดขึ้นระหว่างตัวเขากับผู้อื่น ไม่เว้นแม้แต่ขอทาน

ตอนที่ 3

มีสี่ฉาก (ฉากที่ 4, 5, 6, 7) เป็นการแสดงความจริงลึกๆ ของความรักที่มีวันต้องแตกสลายของโต , ของความรักเพศเดียวกันของซิด, ความรักที่ไม่คาดหมายที่ต้องมีความรับผิดชอบของพิศ สรุปว่าเป็นความรักที่ไม่ได้มีตามความคาดหวัง และต้องกลับมาสู่ความรักที่เป็นจริงมากขึ้น หรือ กลับมาสู่ความรักภายในตัวเองที่ตัวเองต้อง Active มากขึ้น

ตอนที่ 4

มีเพียง 1 ฉากเป็นบทสรุปความคิดของตัวละคร ทุกคนยอมรับสิ่งที่ตัวเองทำไป ความสุขมีอยู่ในสิ่งเล็กๆ ที่ทำอยู่ ความรักเป็นเรื่องของจิตใจที่ลึกซึ้ง และ ทำอะไรก็ทำไปเลย